

Μια μελωδία βγαλμένη από τη Μεσόγειο

Μη μου θυμώνεις Αμμόχωστος
Εδώ είμαι
σε βλέπω, σε ακούω, σου μιλώ
Στη σκιά σου
μια αγκαλιά παιδιά σφίγγουν το χώμα
κρατούν το παιχνίδι με τα βότσαλα κ
άνουν τις εποχές να μοιάζουν παραμύθι
Μια μελωδία βγαλμένη από τη Μεσόγειο

Ο χρόνος σπαρταρά

Δε θέλω να σβήσω
εκείνο το βράδυ του Σαββάτου
τα καλοκαίρια
το χαμόγελο της γιαγιάς
το τραγούδι της βροχής
τους λεμονανθούς
τον αδελφό μου
τον ήλιο στη χούφτα της θάλασσας

Κύριε,
κομμάτι κομμάτι
χαραμάδα τη χαραμάδα
το παραμύθι μας απ' την αρχή
Μη μου θυμώνεις Αμμόχωστος